

peripheriã: in quinta & sexta, quod peripheria tangat latera, quod tangat angulos.

7d Septima definitio usurpat verbum *εὐαρμοζέσθαι* congruere pro *ἐγγεγράφειν* inscribi: idem siquidem est, & sic inscripta linea Ptolemæo dicitur. Sed ista definitio multo justius ex hoc libro in tertium rejiceretur, quam prima & secunda: libro siquidem tertio geometria fuit de inscriptis lineis, & in circulo rectæ dicebantur periphrafi valde insolenti, tumque diximus ad 2 p 3 materiam inscriptæ lineæ confundi.

IN PROPOSITIONES.

Atque hæc de quarti libri definitionibus, propositiones sequuntur omnes problematicæ & mechanicæ, quæ si verbis expressè essent magnam demonstrationum materiam non haberent, ut in singulis intelligetur. In sexdecim autem propositionibus instruitur inscriptio trianguli, quadrati, quinquanguli, sexanguli, decanguli, quindecanguli propria inscriptione. Circumscriptio communis omnium rectilíneorum una instrui potuit, cum rectæ tangerent peripheriam in angulis inscripti. Circuli verò inscriptio & circumscriptio communis item est é concursu bisecantiũ angulos: illicque é radio perpendiculari in latus, hic in angulum. Quare septè propositiones 7. 8. 9. 12. 13. 14. 15 catholicũ in adscriptionum geometria nihil habet. Sunt autem quædam dispersa libris extremis, ut 8. 9. 10. 11. 12. p 13, 1 p 14 ad eandem rectilíneorum adscriptionum geometriam attinentia, quæ melius hic explicarentur. Sed de singulis libri hujus propositionibus jam dicendum.

1 Hæc bella inscriptio per regulam aut circinum brevius postularetur, sine quibus etiam geometres nequeat, neque diametrum neque inscriptam ipsam ostendere. Atqui hæc propositio cum 2 p 3. melius unico elemento traderetur.

2.3 Hæc propositiones proponunt adscriptionem trianguli non cujuslibet: id enim tanquam per se facile & manifestum præteritum est á geometris, sed dato triangulo æquianguli: Inscripção autem rectilíneorum in circulum nulla communis traditur in elementis, neque circumscripção.

2 Hæc autem inscripção generalis est & communis omnium triangulorũ: potest enim dari quodlibet æquilaterum, æquicrurum, varium, rectangulum, obtusangulum, acutangulum.

3 Demonstratio est per confectarium é 3 2 p 1 quod in quadrangulo anguli æquantur quatuor rectis. hic autem duo recti, reliqui igitur oppositi & duobus rectis æquantur: alter porró jam æquatus est exteriori angulo, reliquis igitur per 1 3 p 1 & ax. 1 æquatur deinceps reliquo. Atq; hæc specialis est circũscriptio trianguli.

4 Duæ proximæ propositiones docent adscriptionem circuli, quæ communis est ad omnia rectilínea, ut est in nostra geometria. Demonstratio autem ductis in reliqua latera perpendicularibus facilis est é 2 6 p 1.

5 Demonstratio hic facilis est, quia tres radii per 4 p 1 æquantur. Ideoque per 9 p 3 punctum illud est centrum. Atque hæc propositio tria eadem puncta continet, quæ 9 & 2 5 p 3: & circumscribere triangulo circulum, non aliud est quam peripheriam per tria trium angulorum puncta ducere. Theon deducit demonstratione per tres species acutanguli, rectanguli, obtusanguli, unde concludit, si centrum

CCc